

פְּנִינִים נִפְלָאִים וּמְתוּקִים עַל הַפֶּרֶשָׁה

זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקבל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

פְּרֻשֶׁת מְשֻׁפָּטִים תשפ"ג • גִּלְיוֹן 227

תּוֹרַת שְׂמֻשׁוֹן

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְבָּרְכוּ אִף כְּשֵׁאִין לָהֶם זְכוּת גְּדוּל וַאיִנֵּם רְאוּיִים שִׁישְׁתָּנָה מִזֶּלֶם

יַעֲבֹדְתֶם אֶת ה' אֱלֹקֵיכֶם וּבִרְךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימְךָ וְהִסֵּרְתִי מִחֶלְה מִקְרָבְךָ: (כגכה): הִנֵּה אָמְרוּ בְּגִמְרָא (מו"ק כא, א) בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, לֹא בְּזִכְוֹתָא תִּלְקֵי מִיְלִתָּא אֱלָא בְּמִזְלָא תִּלְקֵי מִיְלִתָּא. וְכַתְּבוּ הַתּוֹס' (שבת קנו. ד"ה אין) שְׁעַל יְדֵי זְכוּת גְּדוּל אֲפֻשֶׁר לְשַׁנּוֹת אֶת הַמִּזְלָא. וּמִדְּקַדְקַר רַבְּנֵי הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן זְלֵה"ה: לְכַאוּרָה קְשָׁה דְכָאָן בְּפִסְוִק מִשְׁמַע שְׁהַכֵּל תְּלוּי דְּוָקָא בְּזִכְוִוֹת, שְׂמֻבְטִיחָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵם יַעֲבָדוּ אוֹתוֹ יִזְכוּ לְפִרְנָסָה, וְלֹא מִשְׁמַע שְׁצָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לָהֶם זְכוּת גְּדוּל, אֱלָא דִּי בְּאִפְּן שְׁיַעֲבָדוּ אוֹתוֹ בְּאִפְּן הַרְגִיל. וְנִרְאָה לְכַאֵר אֲכֹן הַכֵּל תְּלוּי בְּמִזְלָא, וּבְלֵי זְכוּת גְּדוּל אִין הַמִּזְלָא מִשְׁתַּנָּה, מְכַל מְקוּם הַבְּטִיחָם הַקְּב"ה שְׁאֵם יַעֲבָדוּ אוֹתוֹ פְּרֵאָוִי אֲזִי אִף בְּלֹא זְכוּת גְּדוּל וּבְלֹא הַשְׁתַּנּוּת הַמִּזְלָא יִזְכוּ שִׁיְהִיָּה לָהֶם שְׁפַע שֶׁל מְזוּנוֹת. וְהִיָּינוּ בְּדֶרֶךְ זֶה, שְׁאֵם הַמִּזְלָא יְהִיָּה לְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂרֵאוּי לֹא מְזוּנוֹת מְצַמְצָמִים, הַקְּב"ה יַבְרֵךְ אֶת הַמְּזוּנוֹת שְׁאִף שְׁיֵאֱכַל הָאָדָם קֶצֶת, יְהִיָּה הַלְּחָם מִתְּבַרְךְ בְּמַעֲיוּ, וּבְכֹךְ אִף שְׁאֲכֹן אִין מִשְׁתַּנָּה מִזְלֹו שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ, שְׁהִרִי יִשְׁאַר עֲנִי, יוֹכַל לְאַכֵּל וּלְשַׁבַּע כְּמוֹ הַעֲשִׂיר, שְׁהִרִי נַעֲשָׂה שְׁבַע מַהֲמַעֵט מְזוּן שִׁישׁ לֹא, וַיֵּאֱכַל וַיִּשְׁבַּע יוֹתִיר כְּמוֹ הַעֲשִׂיר.

וְזֶה מַה שְׂדַקְדַּק הַכֶּתוּב לומר יַעֲבֹדְתֶם אֶת ה' אֱלֹקֵיכֶם וּבִרְךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימְךָ, דְּקַדְקַר לומר לַחֲמֶךָ מִימְךָ, כִּי נִתְּכוֹן לומר שְׁאֵת אוֹתוֹ הַלְּחָם שִׁיְהִיָּה לְךָ לְפִי מִזְלָךְ, וְלֹא יְהִיָּה לְךָ אֶת הַזְכוּת גְּדוּל שִׁישְׁתָּנָה מִזְלָךְ, אִף עַל פִּי כֹן זֶה הַמַּעֲט יִתְבָּרְךְ עִם בְּרַכְתּוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְיְהִיָּה אֲצִלְךָ כְּמוֹ הַרְבֵּה. [וְרַאָה עוֹד בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי שְׂמֻבְאָר בְּדֶרֶךְ זוֹ גַם לַעֲנִין בְּרַכַּת אֶת מִסְפַּר יְמִיךָ אֲמַלְא] [זרע שמשון פרשתנו אות ט]

חֲדָשׁ אָדָר

עֵמֶק הָעַנִּין שְׁבַחֲדָשׁ אָדָר יֵשׁ מִזֶּל טוֹב לְיִשְׂרָאֵל

אָמְרוּ בְּגִמְרָא (תענית כט:): מֵאֵן דְּאִית לִיָּה דִּינָא בְּהָדִיָּה גוּי לִישְׁתַּמִּיט מִיָּנִיָּה בְּאָב דְּרִיעַ מְזִלְיָה, וְלִימְצִי נַפְשִׁיָּה בְּאָדָר דְּבְרִיאָא מְזִלְיָה.

[- מִי שִׁישׁ לֹא מִשְׁפָּט עִם גוּי, שְׁיִתְחַמַּק מִמֶּנּוּ וְלֹא יִגַּשׁ לְמִשְׁפָּט

בְּחֲדָשׁ אָב, כִּי אַז יֵשׁ לְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל מִזֶּל רַע, וַיִּמְצִיא אֶת

עֲצָמוֹ בְּחֲדָשׁ אָדָר שְׁאָז מִזְלֹו בְּרִיאָא

וּמִקְשָׁה רַבְּנֵי הַזֶּרַע שְׂמֻשׁוֹן זְלֵה"ה:

קְשָׁה, מַה הַשְׁתַּנָּה נִס פּוֹרִים מְשֻׁאָר נְסִים שְׁקִבְלוּ יִשְׂרָאֵל וְלֹא מְצִינוּ שִׁיאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ כֶּךָ, וְאִם מְשֻׁם שְׁהַנְּס שֶׁל פּוֹרִים הִיָּה 'נִתְּפֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים' וְכו' (אסתר ט, א), וְהִלָּא אִף בְּנִסָּן הִיָּה כֶּךָ, כְּדָאֲמָרִינוּ בְּמִדְרַשׁ רִישׁ פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח (שמו"ד כ, י) 'בְּרַב אֲזָרָה יִכְתְּשׁוּ לְךָ אֲיִבִיךָ, הַנְּהָרְגִים הוֹרְגִים אֶת הוֹרְגִיָּהֶם, וְהַנְּשָׁקְעִים בֵּינָם שׁוֹקְעִים אֶת שׁוֹקְעֵיהֶם וְכו' [וְהִיָּינוּ שְׁנֵהֲפֹךְ גוֹרְלָם עַל הַגּוֹיִם], וְאִי מְשֻׁם מַה שְׂאָמַר הַפְּסוּק 'כִּי נָפַל פַּחַד הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם' (אסתר ח, יז), וְהִלָּא אִף בְּחִנְפָּה הִיָּה כֶּךָ, שְׁבָנִי חֲשַׁמוֹנַי לְבַדָּם הַרְגוּ כָּל הַיְּהוּדִים, וְהַרְבֵּה כִּיֻּצָּא בָּזָה.

אֱלָא וְדָאי שְׁהַטַּעַם הוּא, שְׁכָּל מִלְּחָמְתוֹ שֶׁל הֶמֶן הִיָּה כְּנִגַּד מִזְלָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיָּה רוּצָה לְהַסְתִּיעַ מִן הַמְּצַדִּיקִים כְּדִי לְהִרַע מִזְלָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלְכֹךְ בְּדוּקָא נִתְּפֹךְ הוּא דְרִיעַ מְזִלְיָהּ דְאֲמוּנוֹת, וְהוּאִיל שְׁתִּלְּהָ עֲצָמוֹ בְּמִזְלָא, כֹּל עוֹד שִׁיְהִיָּה נִס הַזֶּה נִזְכָּר בְּיִשְׂרָאֵל, יְהִיָּה כֹן תְּמִיד רִיעַ מְזִלְיָהּ דְאֲמוּנוֹת, וְטוֹב מִזְלָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. (מגילת אסתר אות יב)

הַכְּנֵה לִימֵי הַפּוֹרִים

זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן מְגִילַת אֶסְתֵר הַמְּבוּאָר

תּוֹרִים זֶרַע שְׂמֻשׁוֹן וְרוּאִים יִשׁוּעוֹת

02-80-80-500
347-496-5657
www.zerashimshon.co.il

הַסֵּבֵר שֶׁמְחוֹלֵל פִּלְאוֹת. אֲלָפִים נוֹשְׁעוֹ בְּהַבְּחַתְּחוֹ.

הוֹצֵאת הַגְּלִילוֹן וְהַפְּצַתוֹ לְזִכְוֹת

דְּנִיֵּאל אוּרִי בֶן רִגִינָה מֵלְכָה

הַצִּלְחָה וּבְרִכָּה בְּלִי גְבוּל וּמִדָּה וּפְרִיצַת יְמוֹ וּקְדָמָה צְפוּנָה וְנִגְבָּה

בְּרַכַּת הַמַּחְבֵּר מִתּוֹךְ הַקְּדָמָה הַסֵּבֵר

הוֹצֵאת הַגְּלִילוֹן וְהַפְּצַתוֹ לְזִכְוֹת

אַהֲרֹן בֶּן גִּיטֵל בִּילָא

וְכַל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְכַל הַנְּלוּיִם אֵלָיו

לְשַׁפַּע בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה גְּדוּלָּה וְסִיעָתָא דְשִׂמְיָא בְּכַל מַכָּל כָּל

זְכוּת רַבְּנֵי הַבְּחַתּוֹת וּבְרַכּוֹתֵינוּ הַכְּמוּדוֹת יַעֲמוּד לְהַתְּבָרְךְ בְּכָל

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

אין הנזק יכול לומר שרוצה להשתמש בדמי התשלום
לדברים אחרים אלא לרפואה

אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן
ורפא ירפא (כא, ט).

מדקדק האור החיים הקדוש זלה"ה: מפני מה כפל הפתוב 'ורפא ירפא' ולא אמר
ורפואתו יתן וכפי שנאמר לענין תשלומין אחרים שבפסוקים.

ומפרש האור החיים זלה"ה: על פי מה שכתב הרמב"ם (הלכות חובל ומזיק פ"ב הי"ז) אמר
לו הנזק פסק עמי ותן על ידי ואני ארפא את עצמי אין שומעין לו, שהרי אומר לו שמא
לא תרפא עצמך ואחזק אני כמזיק, אלא נותן לו דבר יום ביומו, או פוסק על הכל ונותן
דמי הרפוי על ידי בית דין. והיינו שאין המזיק חייב לתן לנזק מיד את כל דמי התשלום
כי חושש שמא לא ישתמש בממון לרפואה. וזה מה שדקדק הפתוב לומר 'ורפא ירפא'
שצריך לשלם לו באפן שבודאי ירפא עצמו בכך. [והרבה דרשות נאמרו בכפל זה].

על ידי קיום כל המצוות נשמרים כל אבריו של אדם

ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו
לא ישמע על פיך (כג, יג).

מפרש האור החיים זלה"ה: הטעם שאמר הפתוב 'ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו' ולא
אמר 'וכל אשר אמרתי אליכם', נתפנו לרמז למה שאמרו חז"ל (מכות כג, ב, זוהר ח"א קע,
ב) שמנין מצוות עשה הם רמ"ח כנגד רמ"ח אברים של אדם, ושם"ה לא תעשה הם כנגד
שם"ה גידיו של אדם. ועל כך רמז הפתוב שלא יאמר אדם אקים כף וכוף מצוות ויספיקו
לשמירתי, לזה דקדק לומר 'ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו' וגו', לרמז שעל ידי קיום
המצוות אתם נשמרים, ורק אם תקים את כלם יהיה לכם שמירה מעלה, ובחסרון אחד
מהם תקסר השמירה לאותו אבר המכונן לה.

אף שיש מצוות שאינו יכול לקיים
בזכות כפירת עבודה זרה נשמר כל גופו

והפסוק הוסיף לומר 'ושם אלהים אחרים לא תזכירו' וגו'. לומר שכשם ששמירת כל
המצוות תועיל לכל אדם למנין אבריו ושם"ה גידיו, כמו כן יש שמירה לכללות האדם
בכפירת עבודה זרה שכל הכופר בעבודה זרה כמודה בכל התורה, ומי שעושה כל אשר
תמצא ידו עשות בשאר מצוות, יהיו נשמרים באמצעות כפירת עבודה זרה כל איבריו
וגידיו הגם שלא עשה המצוה ההיא ולא באה לידו העברה ונשמר ממנה, ודוקא מן
הסתם אבל אם מבטל להדיא קצת מהמצוות לא יהיה נשמר באותו אבר המכונן לאותה
מצוה שמבטל אף שיהיה נשמר וכופר בעבודה זרה.

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

כשאין ישראל מקימים את
הדינין הקדוש ברוך הוא נוטל
מהם את התורה

מדרש (שמו"ר ל, כג) על פסוק 'ואלה
המשפטים', אמר להם משה לישראל, הרי
נתן לכם את תורתו, אם אין אתם עושים
את הדינים, הוא נוטל תורתו מכם, שלא
נתן לכם את תורתו אלא על מנת שתעשו
את הדינים, שנאמר (תהלים צט, ד) 'ועז מלך
משפט אהב', עכ"ל.

קשה, דמאי שנא מצוה זו של הדינים, שאם
לא יעשו אותה יטל מהם את התורה, מה
שאין כן בשאר המצוות.

ויש לומר, דבשאר עברות כשאדם חוטא
בהם, אפלו מי שגילגל לדבר שקר, מוכח
שפיר שהוא עושה הפך התורה, אבל
כשהדין מקלקל הדין, נראה שפך הוא
הדין של התורה, ולכן דוקא במצוה זו
אמר הקדוש ברוך הוא, אם אין אתם עושים
הדינים, אני נוטל תורתם מכם, מה שאין כן
בשאר עברות. (אות ב)

באור סדר הברכה שבפסוק

ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך
ואת מימך והסרת מחלה מקרבך לא
תהיה משפלה ועקרה בארצה את מספר
ימך אמלא (כג, כה-כו). הכתוב סדרן לפי
הצורך, שמתחלה אדם צריך למזונות, ואחר
כך לבגדים, ואחר כך לחיים ארפים. וזהו
'וברך את לחמך', 'לא תהיה משפלה', 'את
מספר ימך אמלא'.

ואצל המזונות כתיב 'והסרת מחלה
מקרבך', לפי שהוא ענין תלוי במזונות, כמו
שאמרו חז"ל (בבא קמא צב, ב), 'מחלה' זו מרה,
שפ"ג חלאים תלויים בה, וכלן, פת שחרית
מבטלתן. ועוד, דבפרק ד' דכתבות (נב, ב)
אמרינן, דרפואה היא כמזונות. (אות ט)

קבלת הגיליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידכונים: 02-80-80-600
נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-66450
י"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגיליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

